Maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Hallituksen esitys 91/2026 laiksi luonnonsuojelulain muuttamisesta – ympäristöministeriön täydentävä muistio

Ympäristöministeriö kiittää valiokuntakuulemisessa 28.5.2026 esitetyistä kysymyksistä. Seuraavassa vastaukset esitetään temaattisesti. Osa kysymyksistä ei liittynyt käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen ja niihin vastataan lyhyesti muistion lopussa.

1. Kansallinen ennallistamissuunnitelma

1.1 Voidaanko tehdä ennallistamissuunnitelma, jonka toteutukseen ei ole varoja?

EUn ennallistamisasetus velvoittaa jäsenvaltiot suunnittelemaan toimenpiteet, joilla voidaan toteuttaa asetuksessa asetetut ennallistamisvelvoitteet eri luontotyypeille. Nyt valmisteltavana oleva kansallinen ennallistamissuunnitelma on vasta ensimmäinen luonnos, joka on Suomen kansallinen tiekartta EU:n ennallistamisasetuksen toimeenpanoon. Siinä esitetään, millä keinoilla asetuksen tavoitteet voitaisiin saavuttaa vuoteen 2050 mennessä. Suunnitelma päivittyy ja täydentyy vielä ennen lopullista hyväksymistä vuoden 2027 syyskuussa. Suunnitelman toimeenpanosta päättää kulloinenkin hallitus ja eduskunta. Toimeenpano julkisella rahoituksella sopeutetaan aina eduskunnan vuosittain päättämän valtion budjetin mukaisesti.

Keskeisesti ennallistamissuunnitelmassa on arvioida ne kustannukset, jotka toimenpiteistä aiheutuisi. Asetuksen 15 artiklan 3 kohdan u alakohdan mukaisesti ennallistamissuunnitelmassa on ilmoitettava ennallistamistoimenpiteiden täytäntöönpanoa varten arvioidut rahoitustarpeet ja aiotun julkisen tai yksityisen rahoituksen keinot, mukaan lukien rahoitus tai yhteisrahoitus unionin rahoitusvälineiden kanssa.

Suunnitelma sisältää merkittäviä lisäresurssitarpeita, joihin on vaikea löytää rahoitusta valtion nykyisessä taloustilanteessa. Tämän vuoksi suunnitelmaluonnokseen on koottu rahoituspohjan laajentamista koskevia toimenpiteitä. Esimerkiksi luonnonarvomarkkinat tarjoavat uudenlaisen keinon kanavoida yksityistä rahoitusta monimuotoisuuden edistämiseen. Suuret rahoitustarpeet on myös syytä tuoda selkeästi esille, jotta niitä voidaan hyödyntää tulevan EU:n rahoituskauden neuvotteluissa ja osoittaa ennallistamisasetuksen Suomelta edellyttämien toimien mittavuus ja niihin tarvittavat määrärahat komissiolle.

1.2 Ministeriöiden välinen toimivalta, tuleeko muista ministeriöistä alisteisia ympäristöministeriölle ennallistamissuunnitelman toimeenpanossa?

Kuten hallituksen esityksessä todetaan, ennallistamissuunnitelma ei vaikuta ministeriöiden väliseen toimivaltaan. Kukin ministeriön toimialaan kuuluvat ennallistamistoimenpiteet valmistellaan kyseisen ministeriön johdolla. Myös täytäntöönpano ja ohjaus noudattaa valtioneuvoston ohjesäännön mukaista toimivaltajakoa. Mahdolliset lainsäädännön muutokset valmistellaan kussakin ministeriössä.

Nykyisen ja seuraavan hallituksen on tarpeen päättää suunnitelman tavoitteista ja toimista erityisesti v. 2030 mennessä. Itse asetuksen toimeenpano jatkuu v. 2050 asti, mutta tavoitteet vuosille 2040 ja 2050 ovat nyt vasta suuntaa antavia ja täsmentyvät kun suunnitelma päivitetään vuosina 2032 ja 2042.

1.3 Mikä on Eduskunnan rooli kansallisen ennallistamissuunnitelman valmistelussa?

Kansallisen ennallistamissuunnitelman laatimisesta Suomessa vastaa valtioneuvosto ympäristöministeriön johdolla. Eduskunta vastaa puolestaan parlamentaarisesta seurannasta sekä mahdollisesti tarvittavista lakimuutoksista. Toimeenpanon julkinen rahoitus sopeutetaan eduskunnan vuosittain päättämän valtion budjetin mukaisesti.

Ennallistamissuunnitelman toimeenpanosta päättää aina kulloinenkin hallitus ja eduskunta.

Mikäli ennallistamisasetuksen velvoitteiden saavuttamiseksi olisi tarpeen säätää lainsäädännöllä, eduskunta päättää niistä normaalissa järjestyksessä. Maanomistajia ei voida velvoittaa ennallistamistoimiin, joten kyseeseen tulee lainsäädäntö, jolla kannustetaan ennallistamiseen joko taloudellisilla tuilla tai verolainsäädännön ratkaisuin. Mahdolliset maanomistajan omistusoikeuteen kohdistuvat säännökset voisivat koskea myös voimassa olevien lakien mukaista lupatarvetta, lupien ehtoja tai rajoituksia joihinkin toimenpiteisiin. Viimeksi mainittujen liittyy kysymys maanomistajan omistusoikeuden suojasta ja mahdollisesta valtion korvausvelvollisuudesta.

Jäsenvaltiot itse ratkaisevat sen, miten aikovat ennallistamisasetuksessa asetetut tavoitteet saavuttaa, eikä komissiolla ole toimivaltaa puuttua toimenpiteiden valintaan. Komission toimivalta kansallisen ennallistamissuunnitelman valmistelussa rajoittuu artiklan 17 nojalla arvioida suunnitelman sisältö sen kannalta, täyttääkö se artiklan 15 edellytykset ilmoitettavista tiedoista sekä suunnitelman riittävyyttä suhteessa 4–13 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin ja velvoitteisiin. Lisäksi komissio arvioi kunkin jäsenvaltion toimenpiteiden myötävaikutusta unionin yleisiin tavoitteisiin, 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin tavoitteisiin ennallistaa unionissa vähintään 25 000 kilometriä jokia vapaasti virtaaviksi vuoteen 2030 mennessä ja 13 artiklan mukaiseen tavoitteeseen istuttaa vähintään kolme miljardia uutta puuta unionissa vuoteen 2030 mennessä.

Eduskunnan talousarviovaltaan valtioneuvoston päätöksellä ei sen enempää ennallistamissuunnitelman luonnoksesta kuin lopullisesta ennallistamissuunnitelmasta ole vaikutusta.

2. Mitkä ovat luonnonarvojen tuottamisalueen hävittämis- ja heikentämiskiellon vaikutukset

a) metsä- ja maatalouden harjoittamiseen?

Metsä- tai maatalouteen käytettävän alueen käyttäminen luonnonsuojelulain mukaiseen luonnonarvojen tuottamiseen on erittäin epätodennäköistä, mikäli metsä- tai maataloutta edelleen halutaan harjoittaa. Oletusarvoisesti maanomistajat haluavat esittää luonnonarvojen tuottamiseen sellaisia alueita, jotka eivät ole taloudellisessa hyödyntämisessä tällä hetkellä. Luonnonarvojen tuottamisalueen vaikutukset alueen tulevaan maankäyttöön riippuvat toimenpiteistä, joilla luonnonarvoja tuotetaan ja niistä luonnonarvoista, joita toimenpiteillä tavoitellaan. Joissain metsäisissä luontotyypeissä, kuten lehdoissa havupuiden poistaminen on mahdollista ja jopa toivottavaa.

Kuten kuulemistilaisuudessa todettiin molempien ministeriöiden toimesta, maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on laajentaa luonnonarvokauppaa muihin, kuin luonnonsuojelulain mukaisesti tuotettaviin luontoarvoihin mallilla, joka mahdollistaa myös taloudellisen hyödyntämisen jatkamisen. Esimerkiksi metsien luonnonmonimuotoisuuden parantamiseen ollaan jo kehittämässä erilaisia malleja metsäsektorin yrityksissä.

b) metsästykseen?

Luontotyyppien tilan parantamistoimet eivät estä metsästyksen harjoittamista luonnonarvojen tuottamisalueilla.

3. Luonnonarvokauppa

3.1 Miksi suojelu ei käy luonnonarvokauppaan?

Tarkoitus on, että myös suojeluhyvitystä voidaan käyttää luontotekona. Uudessa 104 a §:n säännöksessä viitataan 103 §:ään, jota sovelletaan luonnonarvojen tuottamiseen niin aktiivisin toimenpitein kuin suojelullakin. Valiokunnalle annettujen lausuntojen perusteella säännöksen sanamuodon tarkentaminen saattaisi olla perusteltua.

3.2 Voiko alue joutua harmaaseen suojeluun, jos maanomistaja sitä esittää luonnonarvokauppaan ja viranomainen ei hyväksy sitä?

Luonnonarvojen tuottamisen osalta lakia ei ole muutettu ja luonnonsuojelulain kokonaisuudistusta koskeneessa HE 76/2022 korostettiin maanomistajan päätösvaltaa: ”Niin kauan, kun tuotettavia luonnonarvoja ei ole myyty, maanomistajalla olisi oikeus saada ne hakemuksestaan poistetuksi kompensaatiorekisteristä. Toimenpiteillä tuotettuja luontoarvoja ei voitaisi viranomaispäätöksellä suojella ilman maanomistajan suostumusta.”

3.3 Saadaanko raakkujoet luonnonarvokaupan piiriin automaattisesti?

Jokihelmisimpukan eli raakun elinympäristöt voivat hyvinkin olla soveltuvia luonnonarvojen lisäämiseen ja jopa ostajia kiinnostava luonnonarvojen tuottamisalue. Suunnitelmat on kuitenkin laadittava huolella, joten mistään automaatiosta ei ole kyse. Luonnonsuojelulain mukaisesti olisi laadittava luonnonarvojen tuottamista koskeva suunnitelma. Jos kyse olisi itse vesiympäristön parantamistoimista, olisi suunnitelmaan

syytä saada vesialueen omistajat laajasti mukaan, koska vedenlaadun parantaminen edellyttää laajemmin ravinteiden hallintaa ja se liittyisi myös raakun isäntälajin (taimen tai lohi) elinympäristön parantamiseen. Kysymyksessä tarkoitettaneen kuitenkin vesiuomaa ympäröivää metsäaluetta ja siitä tulevan irtoaineksen hallintaa. Tältä osin toimenpiteet tai suojeluratkaisu on tehtävissä yksittäisen maanomistajan toimesta. Mitään estettä ei ole esittää tällaisia metsäalueita luonnonarvokauppaan ja niiden arvon voi olettaa olevan merkittävästi suurempi kuin sellaisella metsäalueella, jolla ei ole liityntää näin arvokkaaseen eliölajiin.

3.4 Kuinka ennallistamistoimia seurataan ja tarvittaessa peruutetaan, jos ne epäonnistuvat?

Ennallistamistoimenpiteiden toteutus varmistetaan luonnonarvokaupassa viranomaisen toimesta. Tuotettavien luonnonarvojen määrä perustuu luonnonsuojelulain 103 §:n mukaisesti hyvityssuunnitelmaan, jossa on esitettävä 1) tiedot hyvittämiseen käytettävästä alueesta (hyvitysalue), sen luonnonarvoista ja niiden tilasta ennen hyvittäviä toimenpiteitä; 2) tiedot parannettavista luonnonarvoista, tavoiteltavasta tilasta sekä hyvittävistä toimenpiteistä, joilla luonnonarvojen parantaminen toteutetaan; 3) aikataulu, jossa hyvittävät toimenpiteet suoritetaan; 4) tiedot hyvittävien toimenpiteiden toteuttamisen seurannasta; 5) arvio hyvittävien toimenpiteiden toteutumisen riskeistä ja suunnitelma niihin varautumisesta sekä vaihtoehtoisista toteutustavoista; ja 6) tiedot perustavien toimenpiteiden käytännön toteuttajasta ja tämän pätevyydestä tehtävään. Lisäksi suunnitelman toteutuksen jälkeen tuottaja toimittaa lausuntopyynnön, jossa on vielä ilmoitettava mahdolliset tapahtuneet muutokset suunnitelman toteutuksessa ja vasta tämän jälkeen Lupa- ja valvontavirasto antaa maanomistajalle lausunnon toimenpiteillä tuotettavien luonnonarvojen laadusta ja määrästä. Määrä perustuu ympäristöministeriön vapaaehtoista ekologista kompensaatiota koskevassa asetuksessa säädettyihin tekijöihin sekä parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon kullakin ennallistamistoimella saavutettavasta parannuksesta kussakin luontotyypissä arvioidulla aikajänteellä ja huomioiden tieteellinen epävarmuus toimenpiteiden onnistumisesta.

3.5 Voivatko kunnat ja säätiöt rahoittaa luontotekoja noudattamatta lieventämishierarkiaa?

Kunnat ja säätiöt eivät ole kirjanpitolain mukaan kestävyysraportointivelvollisia, joten niitä säännös ei koske. Kunnat kantavat vastuutaan tällä hetkellä edelläkävijöinä maankäytöstä aiheutuvien luonnonarvojen heikentymisen ekologisella kompensaatiolla.

3.6 Kuka hallitsee luonnonarvoja, jos niitä voidaan myydä useaan kertaan kuten arvopaperia ja myös ulkomaisille toimijoille?

Luonnonarvohehtaarit ovat immateriaalista oikeutta, ne eivät anna mitään määräysvaltaa siihen maa-alueeseen, jolla ne tuotetaan. Luonnonarvohehtaareiden ostaja saa ainoastaan oikeuden esittää viranomaisen todentaman väitteen siitä, että sen aiheuttama heikentyminen luonnonarvoihin on kompensoitu tai että se on tehnyt tietyn suuruisen luontoteon.

3.7 Paljonko odotetaan luonnonarvokaupan houkuttavan yksityistä rahoitusta?

One Planet on Sitran teettämässä selvityksessä arvioinut luonnonarvomarkkinoiden potentiaalista kokoa skenaarioittain. Keskeinen johtopäätös vapaaehtoisuuteen perustuvasta markkinasta on varsin maltillinen. Puhtaasti vapaaehtoinen kehitys ilman merkittäviä lisäkannusteita merkitsisi arviolta noin 1 miljoonan € vuotuista rahoitusta ja vapaaehtoisuuteen nojaava, mutta kannustimia ja julkista tukea sisältävä skenaario noin 7 milj. € vuodessa (https://www.sitra.fi/julkaisut/luonnonarvomarkkinoiden-vauhdittaminen/)

3.8 Miten luonnonarvokauppa liittyy velvoittavaan ekologiseen kompensaatioon?

Luonnonarvokauppa ei liity tämän hallituksen esityksen osalta velvoittavaan ekologiseen kompensaatioon. On kuitenkin niin, että jos Suomessa olisi lakiin perustuva velvollisuus kompensoida edes luonnonsuojelulain mukaisille luonnonarvoille aiheutettavat haitat poikkeusluvan ehtona, lieventämishierarkia toteutuisi ilman erillistä velvoitetta siihen. Kaikkien luonnonarvojen heikentymisen kompensointivelvollisuutta ei kuitenkaan missään vaiheessa luonnonsuojelulain uudistusta edes harkittu ehdotettavan, vaan lainsäädännön suurin vaikutus oletettiin olevan vapaaehtoisessa toiminnassa. Velvoittava ekologinen kompensaatio on mahdollista saattaa voimaan vain sellaisten luonnonarvojen osalta, jotka on lainsäädännössä suojeltu.

3.9 Onko luonnonarvokauppa ”anekauppaa”, jolla pestään omat luontohaitalliset vaikutukset näkymättömiin?

Kuten kuulemistilaisuudessa todettiin, kansainvälisesti no-net-loss -periaatteisiin eli kokonaisheikentämättömyyteen on sitouduttu erityisesti sellaisilla toimialoilla, joihin liittyy merkittäviä luontovaikutuksia, kuten kaivosteollisuudessa. Osa kansainvälisistä rahoittajista edellyttää hankkeiden olevan luonnonarvojen kannalta haitattomia ja se on useimmiten mahdollista toteuttaa vain kompensoimalla aiheutuvat luontohaitat luontoa toisaalla parantavin toimenpitein.

Hallituksen esityksessä todetusti yritys voi osoittamalla ympäristövastuullisuuttaan saada hyötyä parempina rahoitusehtoina tai sijoituksina sekä saada mainehyötyä, joka on vaikea rahallisesti mitata. Hyöty voi realisoitua myös yrityksen hankkeiden parempana paikallisena hyväksyttävyytenä (niin sanottu sosiaalinen toimilupa), mikä voi nopeuttaa hankkeiden etenemistä, kuten hallituksen esityksessä HE 76/2022 ennakoitiin vapaaehtoisen ekologisen kompensaation osalta. Luonnon kannalta luontoteon taustalla oleva motivaatio ei ole merkityksellinen.

3.10 Kuinka voimme varmistaa, että ekologinen kompensaatio tapahtuu Suomessa?

Kuten kuulemistilaisuudessa vastattiin, luonnonsuojelulain 101 §:ssä on säädetty ekologisen kompensaation vastaavuudesta siten, että luonnonarvojen heikentyminen on hyvitettävä samalla tai siihen rajautuvalla metsäkasvillisuusvyöhykkeen osa-alueella, samalla merialueella ja saman tai rajautuvan päävesistöalueen samassa vesimuodostuma- tai vesiluontotyypissä, jolla heikennys aiheutuu; ja sen saamelaisyhteisön alueella, jonka alueella heikennys tapahtuu.

Suomessa ei ole voimassa olevan tai tämän muutoksen jälkeen mahdollista kompensoida toisessa maassa aiheutuvaa ekologista haittaa tai vastaavasti ulkomailla kompensoida Suomessa aiheutettavaa ekologista haittaa. Luontotekoa sen sijaan ei sen sijaan sidota maantieteellisesti eli Suomessa on mahdollista tehdä luontoteko, vaikka yrityksen arvoketjun haitat aiheutuisivat ulkomailla.

Luonnonarvomarkkinoita seuraavan Bloomlabsin mukaan toistaiseksi vapaaehtoisten luonnonarvoyksiköiden kysyntä on erittäin paikallista. Käytännössä kaikki yritysväliset ostajat (187 kpl) hankkivat yksiköitä siitä maasta, jossa niiden pääkonttori sijaitsee: 96 % myynnin arvosta ja 99 % volyymista. Ranska ja Uusi-Seelanti (kaksi suurinta markkinaa myynnin perusteella) ovat täysin kotimarkkinapohjaisia. Rajat ylittävät yritysväliset ostot ovat yhteensä vain 144 000 Yhdysvaltain dollaria 16 kaupasta – alle 4 % kaikesta myynnistä. Takeaways from Brussels - by Simas Gradeckas - bloomlabs

4. Suden poistaminen luonnonsuojelulaista

4.1 Eikö ole estettä säilyttää susi luonnonsuojelulaissa (tiukasti suojeltuna lajina)?

Kuten hallituksen esityksessä on todettu, kansallisesti on mahdollista säätää tiukemmin kuin luontodirektiivi edellyttää, koska kyse on minimisäännöksestä.

Suomessa vakiintuneesti eläinlajeja koskeva lainsäädäntö on pyritty pitämään selkeänä, että riistalajeista säädetään metsästyslaissa ja rauhoitetuista lajeista luonnonsuojelulailla. Vuoden 1996 luonnonsuojelulaki aiheutti tähän poikkeuksen, kun luontodirektiiviä toimeenpanevat säännökset ulotettiin koskemaan myös meillä riistalajeina olevia luontodirektiivin liitteen IV a lajeja. Ratkaisu olisi silloinkin voinut olla toinen ja lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkoja koskevat säännökset olisi voitu sisällyttää molempiin lakeihin. Kun susi poistettiin luontodirektiivin liitteestä IV a, luonnonsuojelulain 78 §:n säännös ei sitä enää ole koskenut. Säännös tulisi muuttaa sisällöllisesti toiseksi eli luonnonsuojelulain 68 §:n muuttamisen sijasta lain 78 §:ään tulisi lisätä erikseen susi, jotta säännös sitä myös jatkossa koskisi.

5. Muut kuin hallituksen esitykseen liittyvät kysymykset

5.1 Miten estetään talousmetsien ajautuminen suojeluun ulkomaisten yritysten ostojen kautta?

Tällä hallituksen esityksellä ei ole yhteyttä siihen, miten ulkomaiset toimijat voivat ostaa maata Suomesta. Sitä koskee laki eräiden kiinteistönhankintojen luvanvaraisuudesta 470/2019. Lakia sovelletaan kiinteistön hankintaan Suomen valtion alueelta, jos luovutuksensaajana on muualla kuin Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella kotipaikkaansa pitävä yhteisö tai muun kuin Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen taikka henkilö, jolla ei ole kansalaisuutta, jonka kansalaisuus on tuntematon tai jonka kansalaisuutta ei ole luotettavasti todennettu tai jos se on yhteisö, jolla on kotipaikka Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella, mutta jossa 1 kohdassa tarkoitetulla luonnollisella henkilöllä tai yhteisöllä on vähintään yksi kymmenesosa osakeyhtiön kaikkien osakkeiden

yhteenlasketusta äänimäärästä tai vastaava tosiasiallinen vaikutusvalta taikka sitä vastaava vaikutusvalta muussa yhteisössä tai liikkeessä. Tällaiset toimijat saavat hankkia kiinteistön Suomen valtion alueelta vain, jos puolustusministeriö myöntää hankinnalle luvan. Laissa säädetään luvan esteistä.

5.2 Paljonko kansantalouteen vaikuttaisi, jos ulkomainen yritys ostaisi suojeluun miljoona hehtaaria talousmetsää Suomesta?

Tämä on teoreettinen kysymys ja liittyy edelliseen vastaukseen.

Suomessa on puuntuotantoon soveltuvaa metsämaata 20,3 miljoonaa hehtaaria ja kitumaata 2,6 miljoonaa hehtaaria. Metsäpinta-alasta Suomessa on suojeltuja ja rajoitetussa metsätalouskäytössä olevia metsiä 3 miljoonaa hehtaaria. Miljoona hehtaaria olisi siten noin 5 % talousmetsien pinta-alasta. Vaikutus kansantalouteen riippuisi siitä, miten hankinta kohdentuisi. Jos se kohdentuisi siihen pinta-alaan, joka Pellervon taloustutkimuksen selvityksen mukaan tällä hetkellä on niin sanotussa hiljaisessa suojelussa (https://www.ptt.fi/hiljaisen-suojelun-piirissa-yli-miljoona-hehtaaria-metsatalousmaata/) eli siihen 1,1 miljoonan metsäpinta-alaan, jota maanomistajat omasta vapaasta tahdostaan eivät käytä taloudelliseen hyödyntämiseen, se parantaisi Suomen kansantaloutta sillä rahamäärällä, jonka maanomistajat saisivat tästä vapaaehtoisesta suojelustaan. Todennäköisesti maanomistajien saama korvaus päätyisi kulutukseen tai sijoittamiseen. Jos kaikki kiinteistöhankinta kohdistuisi puolestaan tällä hetkellä aktiivisessa metsätaloudessa olevaan alueeseen, maanomistajat saisivat korvauksen luovuttamastaan kiinteistöistä ja nämä varat kulutuksen myötä edistäisivät Suomen kansantaloutta. Suomen valtion tarve rahoittaa metsien suojelua vähenisi jossain määrin, koska nämä metsät kehittyisivät ajan myötä arvokkaiksi. Metsäteollisuuden raaka-aineen tuotannosta sen sijaan poistuisi 5 prosenttia maapinta-alasta. Sitä, mikä tämän vaikutus olisi Suomen kansantalouteen, on vaikea arvioida, koska se riippuu siitä, miten raaka-aineintensiivinen metsäteollisuus tulevaisuudessa on. Todennäköisin skenaario on jotain näiden kahden vaihtoehdon väliltä.

5.3 Miten voi olla, että vieraslajien poistoon yksityisillä luonnonsuojelualueilla tarvitaan poikkeuslupa?

Suomessa on perustettu yksityisiä, mutta myös valtion muita luonnonsuojelualueita vuosikymmenten ajan ja niiden rauhoitussäännökset ovat muotoutuneet kunkin ajankohdan tilanteen mukaisesti. Vieraslajien haitallisuus on ymmärretty paremmin vasta viime vuosien aikana erityisesti EU:n vieraslajilainsäädännön myötä ja myös haitallisten vieraslajien levitessä Suomen luontoon laajemmin. Ympäristöministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö ovat yhtä mieltä siitä, että luonnonsuojelulain säännöksin on syytä yhtenäistää yksityisten luonnonsuojelualueiden rauhoitussäännöksiä tältä osin, jotta vähennetään tarpeetonta hallinnollista prosessia. Valtion muiden suojelualueiden osalta säännösmuutokset ovat myös tarpeen. Luonnonsuojelulain uudistuksen yhteydessä päivitettiin kansallis- ja luonnonpuistojen rauhoitussäännökset yhdenmukaisiksi uuden luonnonsuojelulain kanssa ja saatettiin ne laintasolle.

Asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden säädösten uudelleentarkastelu on laaja, vireillä oleva hanke.

5.4 Paljonko poikkeuslupa vieraslajien poistoon maksaa?

Valtioneuvoston Lupa- ja valvontaviraston maksuista vuodelle 2026 antaman asetuksen (1177/2025) mukaisesti hoitotoimiin myönnettävät poikkeukset ja luvat ovat maksuttomia.

5.5 Miksi joillain luonnonsuojelualueilla saa ajaa hirveä ja valkohäntäpeuraa ja toisilla ei?

Sama vastaus kuin edellä.

5.6 Ollaanko hallitusohjelman mukaisesti muuttamassa metsästysmuistojen tuontikieltoa?

Kaikkia hallitusohjelman mukaisia toimenpiteitä ei ole vielä ehditty toteuttaa.